

jícího označení původu a že v takovém případě jest při srovnávání známek bráti v úvahu toliko je. — Výtky stížností činěné žal. úřadu v této příčině nejsou tedy důvodné.

Dále vytýká stížnost, že žal. úřad nesrovnával známky, o něž se jedná, tak jak byly registrovány, ježto slovo »Tellerbitter« se ve známce č. 3436 jako slovo jedno nevyskytuje, nýbrž že tam jde, podle zjištění nař. rozhodnutí, o slova dvě, totiž »Teller« a »Bitter« a že názor žal. úřadu, že slova ta je pojímati stejně jako slovo »Tellerbitter« proto, že je tak pojímá ustálený zvyk zúčastněných kruhů obchodních, není zákonem odůvodněn.

K tomu sluší uvést, že žal. úřad označil v nař. rozhodnutí právě ona dvě slova »Teller« a »Bitter« jako z celkového textu známky č. 3436 nejvíce vynikající a konstatoval jejich klamavou podobnost se slovem »Tellerbitter«, jemuž přiznal ve známkách st-lky význam podobný. To-liko k potvrzení svého názoru, že prve uvedeným oběma slovům přísluší tento vynikající význam ve známce č. 3436 Cheb, poukázal úřad též na panující názor zúčastněných kruhů obchodních, z něhož jest patrno, že tato slova označují zboží pocházející ze závodu spolužalované strany. Min. obch. utvořilo si tedy o slovní výplni sporných známek, tak jak jsou registrovány a o významu tohoto textu svůj vlastní úsudek, jak to předpokládá § 3 známk. novely z r. 1895 a toliko k dotvrzení správnosti úsudku, ke kterému došlo, poukázalo i na úsudek ustálené obchodní praxe. Takovému postupu nelze však vytýkati ani nezákonnost ani formelní vadnost. Došel-li pak žal. úřad, srovnávaje takto bezvadně zjištěný slovní obsah známek, o něž tu jde, k závěru, že vzbuzuje podobný dojem zrakový a sluchový a v důsledku toho i k úsudku, že známky ty mohou býti průměrným kupcem při obvyklé pozornosti zaměněny a že jest je tudíž nutno považovati za podobné podle §u 3 cit. známk. novely, nelze ani tento jeho úsudek označiti jako nesprávný.

Stížnost není tudíž v žádném směru důvodnou.

Č. 6723.

S p o l k o v é p r á v o : Používání spolkového odznaku předpokládá, že do stanov spolkových je pojata ustanovení o tom.

(Nález ze dne 16. září 1927 č. 18.969).

P r e j u d i k a t u r a : Boh. 4725/25 adm.

V ě c : Spolek »Deutscher Turnverband« v M. (adv. Dr. Vil. Herold z Mostu) proti ministerstvu vnitra stran spolkového odznaku.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y : Nař. rozhodnutím nevyhovělo žal. min. v cestě instanční žádosti stěžujícího si spolku o povolení nositi spolkový odznak v podobě čtyř »F« v kruhu s nápisem »Deutscher Turnverband«, poněvadž spolek ten dle svých stanov, vzatých na vědomí výnosem min. vnitra

ze 13. května 1925, nemá právní kvalifikace k dosažení oprávnění nositi spolkové odznaky.

Stížnost nepopírá, že stěžující si spolek ve svých stanovách nemá ustanovení o tom, že jest oprávněn nositi spolkový odznak, snaží se však dovoditi z ustanovení § 34 spol. zák. a contrario, že jen polit. spolkům jest zakázáno spolkového odznaku užívati, naproti tomu že spolky nepolitické, jakým jest i stěžující si spolek, mají volnost spolkových odznaků užívati, i když ustanovení o tom ve svých stanovách nemají.

Právnímu názoru, na němž vybudována jest tato námitka, nemohl nss přisvědčiti. V cit. ustanovení spol. zákona byl normován zákaz, že spolky politické za žádných okolností spolkových odznaků užívati nesmějí, tedy že oprávnění toho nemohou dosíci ani pojetím jeho do stanov, kdyžť právě v důsledku cit. zák. ustanovení oprávnění takové do stanov ani pojmouti nesmějí. Úsudkem a contrario plyne tedy z cit. předpisu jen tolik, že tento absolutní zákaz pro spolky nepolitické neplatí, nepodává se však z něho důsledek, že by spolky nepolitické směly spolkových odznaků používatí bez jakéhokoli omezení.

Nss vyslovil již v nál. Boh. 4725/25 adm. právní názor, že používání spolkového praporu předpokládá ustanovení o tom ve stanovách. K názoru tomu dospěl v úvaze, že nošení spolkového praporu jest prostředkem k dosažení účelů a cílů spolkových a že proto, aby spolek tohoto prostředku směl používatí, musí ve smyslu § 4 lit. a) spol. zák. míti o tom ustanovení ve svých stanovách. Při názoru zde vysloveném setrval nss i v daném případě. Poněvadž pak spolkový odznak má v životě spolkovém stejné funkce a stejný úmysl jako spolkový prapor, dlužno také nošení spol. odznaku uznati za prostředek k dosažení cílů, jež si spolek ve svých stanovách vytkl. Ale spolek, dříve než prostředku toho používá, musí se postarati o to, aby ustanovení o tom do stanov jeho bylo pojato, a pokud se tak nestane, jsou úřady oprávněny již z tohoto důvodu nošení jakéhokoliv spolkového odznaku zakázati.

Č. 6724.

Dávky za úřední úkony. — Železnice: I. Dávka z úkonu, který se stal za účinnosti zák. č. 53/25, může býti předepsána, třebas žádost, úkonem tím vyřízená, byla podána před účinností cit. zák. — II. I za povolení pouhé rekonstrukce průmyslové vlečky lze předepsati dávku, a to i tehdy, stala-li se rekonstrukce nutnou pro novou úpravu železniční.

(Nález ze dne 16. září 1927 č. 18.970).

Věc: Firma L. a T. v H. proti ministerstvu železnic (min. kom. Dr. Ant. Žipka) stran dávek za úřední úkony.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.